

Celia Thaxter: SUNRISE NEVER FAILS / WSCHÓD SŁOŃCA NIGDY NIE ZAWODZI (tł. Ela Binswanger)

Celia Thaxter: Wschód słońca nigdy nie zawodzi

Nad smutkiem bezkresnego morza
Słońce w zadumie się pochyla;
Rozległe, samotne przestworza -
To ich ostatnich blasków chwila.

Tak z życia odchodzi blask wszelki.
Tak ciemnieją szczęśliwe nieba,
Tak gaśnie ogień, rosną klęski;
Lecz w zamian płomień planet wzbiera.

I już ze wschodu brzask dnia wkracza,
Już gorzki znika mrok na skraju.
Że po policzku łza się stacza?
Wschód słońca jeszcze nas nie zawiódł.

Świtu róż jeszcze raz przywróci
Światła moc, nadzieję i radość.
Smutna dusza troski porzuci,
Wschód słońca jeszcze nas nie zdradził!

(tł. Ela Binswanger)

*

Celia Thaxter: SUNRISE NEVER FAILS

Upon the sadness of the sea
The sunset broods regretfully;
From the far, lonely spaces, slow
Withdraws the wistful afterglow.

So out of life the splendor dies.
So darken all the happy skies,
So gathers twilight cold and stem;
But overhead the planets bum.

And up the east another day
Shall chase the bitter dark away.
What though our eyes with tears be wet?
The sunrise never failed us yet.

The blush of dawn may yet restore
Our light and hope and joys once more.
Sad soul, take comfort, nor forget
That sunrise never failed us yet!

*

<https://www.youtube.com/watch?v=8wG0p8unKnE>